

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL P. B. IR ADB „GJENSIDIGE“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2017 m. rugsėjo 20 d. Nr. 242-400
Vilnius

Lietuvos bankas gavo P. B. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir ADB „Gjensidige“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjui priklausantys automobiliai „Toyota Prius“ ir „BMW 525D“ pateko į eismo įvykius, kuriuos sukėlė kitų transporto priemonių valdytojai. Eismo įvykių kaltininkų automobiliai buvo apdrausti draudiko bendrovėje. Pareiškėjas pateikė prašymą draudikui išmokėti draudimo išmoką grynaisiais pinigais, tačiau draudikas atsisakė tenkinti pareiškėjo reikalavimą ir draudimo išmokas pervedė į pareiškėjo banko sąskaitą. Pareiškėjas draudiko pervedtas draudimo išmokas 2017 m. gegužės 15 d. ir 2017 m. birželio 15 d. išgrynino AB „Swedbank“ (toliau – bankas) bankomate. Bankas už grynųjų pinigų paėmimą iš pareiškėjo banko sąskaitos nurašė 11,88 Eur mokestį. Pareiškėjas pateikė reikalavimą draudikui padengti minėtas išlaidas, motyvuodamas tuo, kad jos yra susijusios su dėl eismo įvykių patirtos žalos administravimu. Draudikas atsisakė tenkinti pareiškėjo reikalavimą, nes pareiškėjo patirtos išlaidos nėra susijusios su dėl eismo įvykio patirta žala.

Draudikui atsisakius tenkinti reikalavimą, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo. Pareiškėjas kreipėsi paaiškino, kad, gavęs į banko sąskaitą draudimo išmokas, pinigus išgrynino, nes už automobilių remontą reikėjo atsiskaityti grynaisiais pinigais. Pareiškėjas nurodė, kad 11,88 Eur mokestį už pinigų išgryninimą turėjo sumokėti tik dėl to, kad įvyko eismo įvykiai ir jis turėjo remontuoti automobilius. Pareiškėjas prašė rekomenduoti draudikui išmokėti papildomą 11,88 Eur draudimo išmoką, kompensuojančią su eismo įvykiais patirtas išlaidas.

Draudikas atsiliepime Lietuvos bankui paaiškino, kad pinigų išgryninimo išlaidos neapima Lietuvos Respublikos transporto priemonių savininkų ir valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo 2 straipsnio 5 punkte įtvirtintos eismo įvykio žalos sąvokos. Taip pat draudikas nurodė, kad draudimo išmokas išmokėjo, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu 2008 m. vasario 13 d. dieną patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 42 punktu, kuriame nustatyta, kad draudimo išmoka turi būti pervedama į nurodytą sąskaitą banke. Draudikas teigė neprivalantis užtikrinti, kad nukentėjusiam asmeniui draudimo išmoka būtų mokama grynaisiais pinigais, ir atlyginti išlaidų, turėtų už piniginių lėšų išgryninimą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija), 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Įvertinus šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas tarp šalių kilo dėl draudimo išmokos mokėjimo tvarkos.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka. Taisyklių 42.2.3 papunktyje nustatyta, kad, jeigu sugadintas turtas remontuojamas, draudimo išmoka nukentėjusio trečiojo asmens pageidavimu pervedama tiesiogiai turtą remontavusiai įmonei ar į nukentėjusio trečiojo asmens nurodytą jo ar kito asmens sąskaitą banke. Taigi, vadovaujantis šia Taisyklių nuostata, nukentėjęs asmuo gali pasirinkti, ar draudimo išmoką pervesti tiesiogiai remonto įmonei, ar į paties nukentėjusiojo banko sąskaitą.

Draudikas draudimo išmokas už eismo įvykių metu patirtą žalą pervedė į pareiškėjo banko sąskaitą. Ginčo medžiagoje nėra duomenų, ar pareiškėjas teikė prašymą draudikui draudimo išmokas pervesti tiesiogiai automobilių remonto įmonei. Ginčas tarp šalių kilo, kai pareiškėjas, ketindamas už automobilių remontą atsiskaityti grynaisiais pinigais, iš savo banko sąskaitos paėmė grynuosius pinigus ir už tai turėjo sumokėti 11,88 Eur mokesį. Pareiškėjas teigia, kad šios išlaidos yra patirtos dėl su eismo įvykiais susijusių žalos bylų administravimu, nes grynaisiais pinigais atsiskaitė už automobilių remontą. Pareiškėjas pateikė banko išrašus, iš kurių matyti, kad 11,88 Eur buvo nurašyta už pinigų paėmimą iš bankomato, tačiau pareiškėjas nepateikė jokių dokumentų, įrodančių, kad šios išlaidos yra susijusios su dėl eismo įvykio patirta žala. Be to, kaip jau buvo minėta, vadovaudamasis Taisyklių 42.2.3 papunkčiu, pareiškėjas galėjo pasirinkti, kad draudikas draudimo išmokas pervestų tiesiogiai automobilio remonto įmonei, ir nebūtų patyręs grynujų pinigų paėmimo iš bankomato išlaidų. Pažymėtina, kad jokie teisės aktai nenustato pareigos draudikui mokėti draudimo išmoką grynaisiais pinigais, priešingai – skatinami atsiskaitymai negrynaisiais pinigais.

Atsižvelgiant į tai, kad draudikas pareiškėjui pagrįstai išmokėjo draudimo išmoką į pareiškėjo banko sąskaitą, pareiškėjo reikalavimas draudikui atlyginti 11,88 Eur išgryninimo išlaidas laikytinas nepagrįstu, todėl atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo P. B. reikalavimą

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius